

NIVELL C2 VALENCIÀ / NIVEL C2 VALENCIANO

COMPRESIÓ ORAL/COMPRESIÓN ORAL

GUIÓ/ GUION

	VALENCIÀ NIVELL C2
PISTA	
1.	<p>Prova per a la destresa de Comprensió Oral, nivell C2 de valencià, curs 2015-2016, Comunitat Valenciana.</p> <p>A continuació, escoltareu les instruccions de les 3 tasques per a la correcta realització d'aquesta prova.</p> <p>Introduïrem cada part de la prova i tindreu temps per a mirar les preguntes.</p> <p>Al principi de cada audició, sentireu aquest so: (BEEP)</p> <p>Mentre escolteu, podeu prendre notes o escriure les respostes en el lloc indicat en la prova.</p> <p>En acabar cada exercici, tindreu temps per a repassar les respostes o passar-les en net.</p> <p>Per a cada exercici, llegiu molt bé les instruccions per saber com heu de contestar.</p> <p>Si teniu cap dubte, pregunteu ara, perquè no podeu parlar durant la prova.</p> <p>(30'') (ÉS L'ÚNIC MOMENT EN QUÈ ES POT PARAR EL CD)</p>
2.	<p>Mireu el primer exercici.</p> <p>A continuació, escoltareu dues vegades un fragment d'un documental sobre l'evolució dels carnívors. En acabar, disposareu d'un minut per a contestar o per a repassar les respostes.</p> <p>Abans d'escoltar l'audició, teniu un minut i mig per a llegir les preguntes.</p> <p>(+1'30'' silenci BEEP)</p>

Primera audició del primer exercici.

NARRADORA: Avui en dia, la relació que tenim els humans amb la resta de carnívors és molt diferent de la que tenien els nostres avantpassats amb els óssos, els lleons, els llops o les hienes. Per arribar a una situació, fins i tot, alguns dels grans carnívors han estat domesticats per nosaltres, han hagut de passar molts milers d'anys on homínids i carnívors hem compartit evolució fins a arribar al que som avui.

Com va ser aquesta evolució compartida entre nosaltres i ells? És una de les preguntes amb més debat en l'estudi de l'evolució humana actualment. La relació entre homínids i carnívors durant la prehistòria ens fa plantejar-nos tota una sèrie de preguntes que estan en relació amb si entre nosaltres i els carnívors existia el que alguns investigadors anomenen un fenomen de coevolució. Edgard Camarós realitza la seua tesi doctoral en el marc de l'Institut Català de Paleoecologia Humana i Evolució Social ubicat a Tarragona i, actualment, busca respostes sobre la coevolució entre homínids i carnívors a la prehistòria de Cantàbria, juntament amb uns altres científics.

ENTREVISTAT: El concepte de coevolució prové de la biologia i no és una altra cosa que diferents pressions selectives que operen perquè una espècie siga parcialment depenent de l'evolució d'una altra. O el que el professor Margalef definia com el principi de Tom i Jerry.

NARRADORA: Això vol dir, per exemple, que en l'evolució de la presa un canvi obligaria el depredador també a canviar, o al contrari. Si el depredador canvia d'estratègia, i aquesta és més efectiva, la presa canviarà. D'això, se'n diu contradaptació. Així doncs, la coevolució és un fenomen d'adaptació evolutiva mútua.

ENTREVISTAT: Quina era la relació entre neandertals i carnívors durant el paleolític mitjà? Això fa uns 130 mil o 30 mil anys.

NARRADORA: Sabem que els neandertals eren una forma humana complexa, que caçava animals carnívors com óssos o hienes. De fet, els avantpassats dels neandertals ja eren capaços de caçar lleons, com ho demostren les últimes troballes d'Atapuerca. Tant els uns com els altres utilitzaven les coves per a viure-hi. Competien neandertals i carnívors per l'ús d'aquests espais? L'estudi que l'Edgard Camarós juntament amb Marián Cueto estan desenvolupant sobre les restes d'animals del nivell 17 de Cueva Morín està donant informació sobre si hi havia competència, o no, entre els neandertals i els carnívors en l'ús de les coves.

L'estudi de les restes d'animals que hi ha al nivell 17 de Cueva Morín ens indica que, a la cova, hi van viure tant neandertals com carnívors perquè hi ha restes lítiques i ossos amb marques de tall que evidencia presència humana i restes d'ossos amb mossegades de carnívors.

Segons aquesta investigació, en la línia d'altres, es demostra que els neandertals no *carronyejaven* aquells animals que els carnívors portaven a les coves. Això trenca amb la visió que alguns prehistoriadors tenen sobre els *Homo neanderthalensis*, que els consideren carronyaires i uns éssers quasi aberrants.

ENTREVISTAT: Les investigacions que hem dut a terme a Cueva Morín ens demostren que moltes vegades els carnívors són els que arriben després a les

	<p>cavitats. El tipus de fractura que deixen es fa sobre ossos en fresc. Això vol dir que el tipus d'alternança és immediata. Això ens porta a preguntar-nos una sèrie de qüestions, i és: què passa quan els carnívors es troben amb tot allò que han abandonat els homínids? Això és el que ens porta al Parque de la Naturaleza de Cabárceno i a realitzar-hi aquest projecte d'arqueologia experimental. Això tindrà alguna implicació per l'evolució humana? Això ho veurem amb els nous experiments.</p> <p style="text-align: right;">https://vimeo.com/37028773 (fragment adaptat)</p> <p>(45'' de silenci) Escolteu novament. (BEEP)</p>
3.	<p>Segona audició del primer exercici.</p> <p>Ara teniu un minut per a contestar o per a repassar les respostes.</p> <p>(+1' de silenci)</p>
4.	<p>Mireu el segon exercici. A continuació, escoltareu dues vegades uns fragments d'una entrevista de ràdio. En acabar, disposareu d'un minut per a contestar o per a repassar les respostes.</p> <p>Abans d'escoltar l'audició, teniu un minut i mig per a llegir les preguntes.</p> <p>(+1'30'' silenci BEEP)</p> <p>Primera audició del segon exercici.</p> <p>EXEMPLE</p> <p>Obrim el nostre espai de llibres i literatura. Ací comença: "Llegim". Hui el protagonista no és un llibre en si, són molts llibres, és molta la literatura de què podem parlar hui, no? De la qual podem parlar... Perquè hui parlem sobre un sector de la literatura en este cas, no? Del sector dels llibres que és diferent, és el que no es veu, però sense el qual no podríem, moltes voltes, llegir en el nostre idioma. Hui parlem, encara que parega molt existencial, però realment és així: eh?? traducció, persones de la traducció, ens acompanyen hui. Que és Guillem Calaforra que és tècnic lingüístic, està en el Servei de Política Lingüística de la Universitat de València... Guillem, com estàs?</p> <p>FRAGMENT 1</p> <p>He traduït des del castellà també, castellà, alemany, anglés, francès, polonés i italià, sí. Eh, traduir un text, especialment quan es tracta d'un text literari, en realitat és una espècie de relació molt íntima que mantens durant un temps amb el text i que t'obliga a mesurar les teues forces en certa manera contra el text mateix, eh, moltes vegades també contra el rellotge, i que, al final, dona com a resultat una..., una..., un text alternatiu que, se suposa, ha de funcionar en la llengua a què el traduïx, ha de funcionar de la mateixa manera que en la llengua d'origen. I, en molt poques paraules, traduir un text seria això.</p> <p>FRAGMENT 2</p> <p>Si no saps la llengua d'origen i tampoc tens el text d'origen, eh, evidentment, eh, tens molt poques opcions per a saber si està ben traduït. La primera qüestió</p>

fonamental és la teua habilitat com a traductor, però, com a lector en la llengua a què s'ha traduït el text. Si tu tens una bona experiència, una experiència profunda i àmplia com a lector, sabràs de seguida si el text, com diem de vegades els traductors, respira bé o no respira bé en l'idioma resultant, no?, a l'idioma a què està traduït.

FRAGMENT 3

Eh? Després hi ha uns altres indicis de tipus formal, però bàsicament tu la primera prova que tens sobre la qualitat de la traducció és com funciona en la llengua en què estàs llegint el text. Si en la llengua en què estàs llegint el text funciona, és possible que siga una bona traducció. Una altra cosa diferent, i això ens portaria a altres tipus de consideracions, és si la traducció és, més o menys, fidel. Això és un tema també molt complicat, però, diguem que el traductor totalment... al llarg de tot el procés de traducció es veu sotmés a dos pressions simultànies: una que és la fidelitat al text i l'altra que és el bon funcionament del text resultant en la llengua a què està traduït. I aquestes dues pressions són el que dóna com a resultat el text traduït.

FRAGMENT 4

No, nosaltres el que..., els traductors, especialment els traductors que viuen professionalment de la professió, el que se solen comparar molt sovint és amb una espècie de fantasma, una espècie de fantasma per la raó següent: és un tòpic entre traductors, potser ara una mica en decadència, perquè s'està burocratitzant bastant la professió, però, sí que era o és un tòpic dir que el traductor, quan és bo i quan fa una bona traducció, tu no el notes. Mentre que el traductor realment tu el perceps, i perceps que existeix, perceps que està allà, en el text, quan la traducció no funciona. Aleshores si el traductor és bo, paradoxalment desapareix de l'horitzó d'expectatives del lector, s'esfuma, i queda com una espècie d'ens, no sé, abstracte, no? Mentre que si el text no funciona, aleshores sí que el veus allà i dius: "Vaja, preferiria que no l'haguera traduït aquesta persona", no? No tant amb un intèrpret, la comparació no és tant amb un intèrpret com amb una espècie d'això, d'entitat paradoxal, no?, que és millor si no se la nota, és quan millor és. No?

FRAGMENT 5

Efectivament, el ram dels traductors patim molt el..., la situació econòmica..., la conjuntura econòmica actual a escala internacional, tot i que sempre ha estat una professió realment molt fràgil que, al cap i a la fi, el traductor, en fi, des que el món és món, quan ha intentat professionalitzar-se s'ha passat la vida, s'ha passat la major part de la vida barallant-se amb els editors per a tindre una miqueta més de pressupost i no ser tan invisible, no? Sí que és veritat que amb el que està passant des de l'any 2008, aproximadament, hi ha hagut molta..., una aturada molt forta en els encàrrecs als traductors. Però editorials que abans apostaven molt fortament per les traduccions, ara no poden fer-ho perquè els seus pressupostos són molt més limitats que abans, no? El que passa és que això es compensa amb una sorprenent floració d'editorials petites que estan arriscant de manera molt valenta per traduccions i que estan eixint endavant precisament amb el que les grans editorials han abandonat i són editorials que aposten per la qualitat, una qualitat molt alta, i que, sobretot, i això és important, no viuen exclusivament de vendre llibres. Però en les grans editorials, el món dels encàrrecs de les traduccions està realment passant una època molt dura, molt dura.

	<p>FRAGMENT 6</p> <p>Vaig gaudir amb plaer i amb dolor, perquè és un autor molt desagradit, traduir Max Weber. Però, certament, de totes les traduccions que he fet en la meua vida, i n'he fet unes quantes, i la que realment més conté de mi és <i>La ment captiva</i> de Czeslaw Milosz que vaig publicar l'any 2004 en la Universitat de València, en Publicacions de la Universitat de València, i per la qual sent una estima i un amor molt especials perquè realment allò va formar part d'una història personal molt complicada i molt important per a mi. I crec que el resultat està per damunt de moltes altres coses que he hagut de fer en esta vida un poc per obligació. No?</p> <p style="text-align: right;">http://mediuni.uv.es/radio#.VlqbraB9wE (fragment adaptat)</p> <p>(45'' de silenci) Escolteu novament. (BEEP)</p>
5.	<p>Segona audició del segon exercici. (BEEP)</p> <p>Ara teniu un minut per a contestar o per a repassar les respostes. (1' de silenci)</p>
6.	<p>Mireu el tercer exercici. A continuació, escoltareu dues vegades un fragment del documental sobre la batalla d'Almansa. En acabar, disposareu d'un minut per a contestar o repassar les respostes. Abans d'escoltar l'audició, teniu un minut i mig per a llegir les preguntes. (+1'30'' silenci BEEP)</p> <p>Primera audició del tercer exercici.</p> <p>NARRADOR: Tres de la matinada del 25 d'abril de 1707. Els hòmens es desperten i, mentre formen, beuen una ració generosa d'aiguardent que els fa oblidar la por. Per a molts, aquell dia serà l'últim.</p> <p>A les fosques, els exèrcits austricistes avancen uns 15 km en columnes fent un gran arc cap a Almansa. Les tropes filipistes formen al costat de les tendes. Cada soldat va armat d'espasa, fusell i baioneta. Els exèrcits austricistes arriben a la planura d'Almansa, estan cansats. Les columnes entren en posició. Tot recorda una gran coreografia. Al flanc dret: portuguesos, holandesos i protestants francesos; al flanc esquerre: anglesos. La infanteria, al centre. Per a intentar compensar la inferioritat numèrica, a les ales s'intercala infanteria amb cavalleria, possiblement una de les causes de la derrota. Les ensenyes i els draps es posen al davant dels oficials. La cavalleria està a punt. Els dos gegants s'observen. Els tambors, els píffes i les cornetes provoquen l'eufòria i anuncien l'enfrontament. L'artilleria inicia el ritual.</p> <p>A un primer atac de cavalleria austricista, els genets borbònics contraataquen, avancen fins que passen pel corredor que han format els infants aliats. I ací</p>

	<p>trobem un dels moments més tensos i inquietants que té un soldat d'infanteria d'ara fa 300 anys: disparar. Preparar l'arma per a disparar costava un minut. Al flanc nord, les cavalleries dels dos exèrcits es desgasten mútuament. L'hugonot francès, Galway, un dels dos comandants en cap de l'exèrcit austriacista, ordena contínuament la càrrega dels seus infants. Aparentment, la batalla estan guanyant-la els austriacistes, però al davant troben un mur infranquejable: la guàrdia valona, les tropes d'elit borbòniques, per això intenten penetrar en oblic. Pel forat van entrant infants que arriben als murs d'Almansa. Molts batallons són succionats atrets pel possible botí. És llavors quan el duc de Berwick pren una decisió que canviarà el resultat de la batalla. Envia la cavalleria de reserva i els dragons a eliminar els infants austriacistes, que s'han quedat tancats als peus del poble. En la bossa, milers d'infants austriacistes seran passats a degolla. Pocs aconseguirien fugir. Mentrestant, ordena avançar la seua millor infanteria amb les baionetes calades i buscant el cos a cos.</p> <p>A la Font de la Figuera hi ha una zona que es diu el tossal dels Presoners. Ací es refugiaren més de 10 batallons quan es replegaren al capvespre d'aquell 25 d'abril de 1707. Les tropes francoespanyoles van guanyar per la seua superioritat numèrica, per la qualitat de la cavalleria, la millor organització jeràrquica i l'oportuna utilització de les reserves. La batalla havia acabat. Molts camps van ser cremats per eliminar l'únic que deixa una batalla: la visió dels cossos mutilats i l'olor de la sang i de la por.</p> <p>Aquell dia hi hagué més de 9 mil baixes i 11 mil presoners, de cada 7 morts austriacistes n'hi hagué 2 de borbònics. El Regne de València quedava a mercé de les tropes francoespanyoles.</p> <p>https://www.youtube.com/watch?feature=player_detailpage&v=vgrmaokQ9vc (fragment)</p> <p>(45'' de silenci)</p> <p>Escolteu novament.</p> <p>(Beep)</p>
7.	Segona audició del tercer exercici. Ara teniu un minut per a contestar o per a repassar les respostes. (+1' de silenci)
8.	Açò és el final de la Prova per a la destresa de Comprensió Oral, nivell C2, curs 2015-2016.

